

22 січня день Соборності України. Майже 100 років тому це слово було вписане в історію українського народу, але святковим днем українського календаря воно стало тільки від недовго. Лише за умов державотворчих процесів в Україні цей день набув своєї чинності. Так трапилось, що на протязі багатьох століть історичного розвитку Україна не мала власної державності і єдиної території. Українські землі належали багатьом державам: найбільше Росії, Литві, Угорщині, Речі Посполитій, згодом Румунії, Чехословаччині.

У березні 1917 року у Наддніпрянській Україні розпочалася національна революція. Було обрано Центральну Раду, першого президента М.Грушевського, проголошення створення Української Народної Республіки (УНР), а 4 Універсалом від 22 січня 1918 р. було проголошено незалежність України. Подібні процеси відбувалися і в Галичині. 9 листопада 1918 р. було проголошено назву держави ЗУНР і створено перший уряд — державний Секретаріат на чолі з Костем Левицьким.

Зламався врешті двох імперій мур!

І на розалинах у слушну цю нагоду

З “явилися держави УНР і ЗУНР,

Як вияв волі нашого народу.

Вже з 1 грудня 1918 р у Фастові було підписано угоду про об’єднання ЗУНР і УНР. 4 січня 1919р. у Станіславі УНРада схвалила закон про злуку двох українських держав, а 22 січня 1919р. у Києві на площі святої Софії відбулося урочисте проголошення злуки УНР і ЗУНР. Під час урочистостей представник директорії Федір Швець проголосив довгоочікуваний Універсал.

Все, що мріялось віками,

Сповнилось, настало!

«Ще не вмерла Україна» —

Гордо прозвучало.

(Виконання пісні „Ще не вмерла Україна“)

2. Любі, друзі ! Ми зібралися для того, щоб довести всім і самим собі, що Україна — це високорозвинена держава, що вона могутня духом, має свою історію, до речі, дуже багату, культуру і мистецтво.

Любі, друзі! Хоч маленькі,

Ми вже добре знаєм,

Що зветься українці

Й українських предків маєм.

Батько, мати, брат, сестричка

І всі інші члени роду,

Всі належать до одного

Українського народу.

У всіх людей одна святиня.

Куди не глянь, де не спитай,

Рідніше їм своя пустиня,

Аніж земний в пустині рай,

Їм красить все їх рідний край.
Нема без кореня рослини,
А нас, людей, без Батьківщини .

(М.Мернявський)

Родитись українцем —
Це велика Честь і слава.
Рідний край свій полюбити
Найважливіша справа.
В нім пливуть глибокі ріки,
І шумлять степи безкраї,
Стрункі гори пнуться в хмари,
Синьооке море грає.
Буйне збіжжя колосисте
На врожайних росте ріллях.
Є у надрах сіль і нафта,
Віск, залізо і вугілля.
Українці й українки —
Всі кохають до загину
Славну землю батьків своїх —
Свою рідну Україну!

Звучить укр. пісня „ Гей, там за горою... ”

Але, щоб цю землю свою
Міцно, щиро покохати,
Добре вивчити, пізнати.
Треба знати те, як предки
На землі цій колись жили,
Як грудьми своїми
Заступали, боронили,
Як невпинно працювали,
І боролися завзято,
Щоб їх люба Україна
Була дужа і багата.
Хай не буде ні одної
Української дитини,
Що не вміла б розказати
Про минуле України .

(Р.Купчинський)

Коло Києва чи Львова —
Де приїду — вдома всюди,
де поступлю — рідна мова,

де погляну — рідні люди.
Роботящі підгірянці,
Як вогонь, палкі гуцули,
І сміливі кубанці,
Що ще Січі не забули,
І розважні подоляни,
І полтавці — солов'їні,
Бойки, лемки, волиняни —
Все ото брати однії.
Бо від Сяну до Кавказу
На степах чи полонині,
Тризуб має до приказу
І прапори жовто — сині.

(П.Штокало)

Звучить укр. пісня

Як питають мене люди,
Хто я, тоді скажу їм:
Що я українець щирий,
Український в мене дім!
І для України в мене
Серце із любові б'є,
Я за Україну
Віддам все життя своє.
Люблю землю українську
Усім серцем, з усіх сил,
А любові цієї вчуся
Від насипаних могил.
В цих могилах сплять герої,
Що у хвилю у страшну
Буйні голови поклали
За рідню і за вітчизну.
І як ці герої впали;
Так і я готов —
За Україну жертвувати
Все життя, майно і кров.

(Р.Завидович)

Ой у саду, у садочку
Квіти процвітають —
То не квіти, ой, то діти
По садочку гуляють.
Ой в саду і на горбочку

Розквітають рожі —
То не рожі — то дівчатка
Українські гожі.
Ой у саду — винограду
Черешні та вишні.
То не вишні, то хлоп’ята
Українські пишні.
Ой листочки зелененькі,
А синенькі квіти,
Хай на славу молоденькі
Виростають діти.
Ми — маленькі друзі,
Українські діти,
Мов квітоньки в лузі,
Добре нам всім жити.

Виконання укр. таночка

Наша рідна ненька про нас гарно дбає,
Горне до серденька і до сну співає.
А батенько любий, мов те сонце ясне,
Вчить нас і голубить, каже казку красну:
Про князів, гетьманів, про сплячих героїв,
що з могил повстануть і підуть до бою.
Станьмо ж разом , друзі,
Хлопчики й дівчатка,
І мов пташки в лузі,
Заспіваєм пісні.

Ми всі діти українські,
Український у нас рід,
Дбаємо, щоб про нас маленьких
Добра слава йшла у світ.
Дбаймо, щоб той скарб любові,
Що нам Бог в серця вселив,
Рідну землю й рідний нарід
Прикрасив і збагатив.
Свої здібності і сили
Розвиваймо раз у раз,
Щоб народу була втіха
І щоб користь була з нас.
Будьмо пильні у науці,
Будьмо чесні у ділах,
Будьмо сильні та відважні
І не думаємо про страх.

Все, що рідне, хай нам буде
Найдорожче і святе.
Рідна віра, рідна мова.,
Рідний край наш над усе!
Щоб про це ми не забули
Ні на хвилю, ні на мить,
Хай Господь святий із неба
Нас малих благословить.

(Ю.Шкрумеляк)

Гей, гуртуймося,
Українські діти!
Зранку, змалку вже вчимося
Для України жити.
Україна — край мій рідний
Від Кавказу по Карпати
І веселий, і свободний,
І великий, і багатий!*(Р.Купчинський)*

Вчитель: здобутки попередніх поколінь продовжують своє життя в поколіннях
прийдешніх. Вони допомагають, підтримують зберігати найсвятіше — пошану
до наших батьків, дідів; справу боротьби за Українську державу.

Звучить укр. пісня „Україночка”

*Смірнова І.А. м. Умань
Черкаська обл.*